

Лора Гудріч
Грунтується на справжніх подіях

Лідія дивилася, як мама збирається на роботу. Вона нафарбувала губи красивою рожевою помадою. Мама дуже гарно виглядала.

Лідія поглянула в дзеркало. Їй стало сумно. “У мене немає помади,— сказала Лідія.— Тож я не красива”.

Руки, серце і усмішка

Мама міцно її обняла. “Помада—це не те, що робить людей красивими. Сила і доброта робить людей красивими. Ти сильна і добра, коли твої руки допомагають іншим.

Ти сильна і добра, коли твоє серце любить кожного.

І ти сильна і добра, коли усміхаєшся. Це робить кожного, хто тебе бачить, також щасливим.

Сила і доброта робить тебе красивою зсередини, а не ззовні”.

Лідія хотіла бути сильною і доброю!

Вона своїми руками принесла пошту дідушеві. Вона віддала свій останній коржик з

шоколадом двоюрідній сестрі.

Вона відчувала у серці любов, коли гралася з новою сусідською дівчинкою. Вона відчувала в серці любов, коли віддала монетки дівчинці, яка збирає гроші для безпритульних.

Вона усміхалася людям, яких зустрічала. А всі вони усміхалися у відповідь.

Того вечора Лідія сказала мамі: “Ти права! Я відчуваю себе сильною і доброю. Сьогодні я скористалася своїми руками, серцем і усмішкою”.

Мама усміхнулася. “Ти сильна і добра, саме такою хотів Ісус, щоб ти була!” ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖУЛІ ЯНГ